

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1r-985/2025
Central
1-25031969-03-1r-23122025

Judecătoria *****, sediul
Judecător: Natalia Foma

DECIZIE În Numele Legii

21 mai 2026

mun. *****

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Avînd în componența sa:

Președinte de complet, judecător:
Judecătorii:

Ion Talpa
Cristina Prisacari și Viorica Severin

judecând în ordine de recurs, recursul avocatei Nelea Grimailo în interesele inculpatului Vladislav Scorohodov și recursul procurorului în Procuratura Bălți oficiul Pricipal, Oleg Reaboi declarate împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02 decembrie 2025 în cauza penală privind condamnarea lui:

Scorohodov Vladislav *****, c/p *****, născut la data de *****, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat în mun. *****, *****, divorțat, un copil minor la întreținere, neangajat în câmpul muncii, supus serviciului militar, studii medii, anterior judecat, **prin decizia Curții de Apel Bălți din 21.09.2021 s-a recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, și i s-a aplicat pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni. Conform art. 90 Cod penal s-a suspendat condiționat executarea pedepsei sub formă de închisoare stabilindu-i un termen de probă de 3 ani;**

în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (1) și art. 190 alin. (1) Cod penal,

Cauza a fost examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, judecata în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: 11.03.2025 - 02.12.2025;

În instanța de recurs: 23.12.2025 - 21.05.2026.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02 decembrie 2025, **Vladislav Scorohodov** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Codul penal (*episodul cu partea vătămată Racila Ruslan din iunie 2024 decembrie 2024*) și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) luni.

Scorohodov Vladislav s-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Codul penal (*episodul cu partea vătămată Racila Ruslan din iunie 2024 – septembrie 2024*) și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) luni.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, instanța de judecată i-a stabilit lui Scorohodov Vladislav pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 2 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

Punerea în executare a sentinței de realizat din momentul devenirii definitive a ei.

Termenul executării pedepsei închisorii s-a calculat din momentul reținerii inculpatului și punerii în executare a sentinței.

Executarea pedepsei stabilite inculpatului Scorohodov Vladislav s-a pus în sarcina Inspectoratului de Poliție Bălți (în partea reținerii) și penitenciarului respectiv, stabilit de Administrația Națională a Penitenciarelor pentru executarea sentinței.

S-a încasat de la Scorohodov Vladislav în beneficiul lui Racila Ruslan, suma de 19242 lei, cu titlu de prejudiciu, cauzat ca urmare a infracțiunii.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delict.

S-a aplicat în privința inculpatului Scorohodov Vladislav, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, **Vladislav Scorohodov**, acționând în mod intenționat și urmărind scopul comiterii unei infracțiuni de escrocherie, adică de sustragere a bunurilor altei persoane prin abuz de încredere și inducere, conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale și dorind aceasta, dându-și seama de faptul că prin acțiunile sale

intenționate dobândește ilegal averea altei persoane și dorind aceasta, în perioada de timp din iunie 2024 până în decembrie 2024, aflându-se în mun. Bălți, sub un pretext fals de a soluționa favorabil o decizie pe o cauză penală, l-a convins pe cet. Racila Ruslan, ducându-l în eroare, indicând că poate soluționa problema cu dosarul penal și ilegal, în mai multe rate, a primit de la cet. Racila Ruslan bani în sumă de 7551 euro (echivalentul a 145 850 lei), bani pe care i-a cheltuit, cauzându-i părții vătămate cet. Racila Ruslan un prejudiciu în sumă totală de 145 850 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că *în drept* faptele inculpatului Vladislav Scorohodov întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal – *Escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere și inducere în eroare*”.

Tot el, acționând în mod intenționat și urmărind scopul comiterii unei infracțiuni de escrocherie, adică de sustragere a bunurilor altei persoane prin abuz de încredere și inducere, conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale și dorind aceasta, dându-și seama de faptul că prin acțiunile sale intenționate dobândește ilegal averea altei persoane și dorind aceasta, în perioada de timp din iunie 2024 până în septembrie 2024, aflându-se în mun. Bălți, sub pretextul fals că are nevoie de bani pentru tratament, precum și alte cheltuieli adiacente, a primit ilegal în mai multe rate de la cet. Racila Ruslan bani în sumă de 2081 euro (echivalentul a 40 163 lei), bani pe care i-a cheltuiet cauzându-i părții vătămate Racila Ruslan un prejudiciu în sumă totală de 40 163 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că *în drept* faptele inculpatului Vladislav Scorohodov întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal – *Escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere și inducere în eroare*”.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță, inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat recurs procurorul în Procuratura Bălți oficiul Principal, Oleg Reaboi, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02 decembrie 2025 în latura pedepsei complementare, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care sa fie exclusă pedeapsa complementară de privare de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumita activitate pe un termen de pînă la 2 ani.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de judecată la pronunțarea sentinței eronat a aplicat în privința inculpatului pedeapsa complementară de privare de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 2 ani, dat fiind faptul că o asemenea penală penală nu este prevăzută de norma art. 190 alin. (1) din Codul penal.

Concomitent, în termenul legal, sentința Judecătoreiei Bălți, sediul Central din 02 decembrie 2025 a fost contestată cu recurs și de către avocatul Nelea Grimalo în interesele inculpatului Vladislav Scorohodov, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în latura pedepsei, cu emiterea unei noi decizii, prin care lui Vladislav Scorohodov să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, prin aplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal.

În fortificarea poziției date s-a indicat că la infracțiunile comise de inculpat sunt din categoria infracțiunilor mai puțin grave, acesta a recunoscut integral vina, s-a căit sincer de cele întâmplate și s-a exprimat ferm în sensul recuperării prejudiciului cauzat părții vătămate, astfel aceste circumstanțe permit concluzionarea precum că corectarea acestuia este posibilă fără privarea lui de libertate. În prezența circumstanțelor atenuante, în lipsa unor circumstanțe agravante antecedentele penale nestinse, verdictul instanței de aplicare a unei pedepse privative de libertate este prea sever.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal conchide necesitatea admiterii recursului avocatului Nelea Grimalo în interesele inculpatului Vladislav Scorohodov și cel depus de procurorul în Procuratura Bălți, oficiul Principal, Oleg Reaboi cu casarea parțială a sentinței Judecătoreiei Bălți, sediul Central din 02 decembrie 2025, în latura pedepsei complementare, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1⁴) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364¹ alin. (10) Cod de procedură penală, sentința pronunțată în procedura simplificată poate fi atacată cu recurs numai pentru erori de procedură și în ceea ce privește individualizarea pedepsei. În conformitate cu art. 448 Cod de procedură penală, instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în limitele motivelor invocate prin recurs, pe baza materialelor cauzei și a eventualelor înscrisuri noi prezentate.

În speță, Colegiul constată că instanța de fond a examinat cauza cu respectarea tuturor exigențelor prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Din materialele dosarului rezultă că, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Vladislav Scorohodov a depus personal o cerere autentică prin care a declarat că recunoaște în totalitate faptele descrise în rechizitoriu, acceptă probele administrate în faza urmăririi penale și solicită examinarea cauzei în procedura simplificată. Instanța de fond a verificat caracterul liber și neviciat al manifestării de voință a inculpatului, l-a audiat în condițiile prevăzute de lege și, constatând că probele administrate în cursul urmăririi penale sunt suficiente pentru stabilirea situației de fapt și a vinovăției acestuia, a admis cererea prin încheiere motivată.

Colegiul reține că procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală nu exonerează instanța de obligația de a verifica dacă ansamblul probator administrat confirmă existența infracțiunii și vinovăția inculpatului. Din analiza sentinței rezultă că instanța de fond a efectuat această verificare, a analizat probele administrate în faza urmăririi penale și a constatat că acestea sunt pertinente, concludente, utile și suficiente pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare.

În același timp, Colegiul constată că situația de fapt reținută de instanța de fond este pe deplin confirmată prin probele administrate în cursul urmăririi penale, acceptate de inculpat, iar încadrarea juridică a faptelor în baza art. 190 alin. (1) Cod penal pentru fiecare dintre cele două episoade este legală și întemeiată.

De altfel, nici unul dintre recurenți nu contestă existența faptelor, vinovăția inculpatului ori încadrarea juridică a acestora, criticile formulate vizând exclusiv modalitatea de individualizare a pedepsei.

Prin urmare, în conformitate cu limitele controlului judiciar exercitat în prezenta procedură, Colegiul urmează să examineze exclusiv criticile formulate referitor la pedeapsa aplicată.

Referitor la recursul declarat de procuror, Colegiul îl apreciază ca fiind întemeiat.

Potrivit principiului legalității pedepsei, consacrat de art. 7 și art. 61 Cod penal, precum și de dispozițiile părții speciale a Codului penal, instanța de judecată poate aplica numai acele categorii de pedepse principale și complementare expres prevăzute de norma de incriminare.

Sanctiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal nu instituie pedeapsa complementară, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Cu toate acestea, instanța de fond, stabilind pedeapsa definitivă în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, a dispus și aplicarea unei asemenea pedepse complementare pe un termen de până la doi ani.

Colegiul reține că dispozițiile art. 84 Cod penal reglementează exclusiv modalitatea de stabilire a pedepsei definitive în cazul concursului de infracțiuni și nu constituie un temei juridic autonom pentru aplicarea unor categorii de pedepse neprevăzute de sanctiunea normei de incriminare.

În consecință, întrucât pedeapsa complementară aplicată nu este prevăzută de lege pentru infracțiunile reținute în sarcina inculpatului, sentința este afectată de o eroare de drept care impune înlăturarea acesteia.

Din aceste considerente, recursul procurorului urmează a fi admis, cu excluderea din dispozitivul sentinței a pedepsei complementare constând în privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

În ceea ce privește recursul declarat de avocatul Nelea Grimallo în interesele inculpatului Vladislav Scorohodov, Colegiul constată că acesta este întemeiat numai în măsura în care coincide cu eroarea de drept privind pedeapsa complementară, însă este nefondat sub aspectul solicitării de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa constituie o măsură de constrângere statală, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de alte persoane.

Conform art. 75 Cod penal, la individualizarea pedepsei instanța este obligată să țină seama de gravitatea infracțiunii, persoana vinovatului, împrejurările concrete ale cauzei, conduita acestuia înainte și după comiterea infracțiunii, existența circumstanțelor atenuante și agravante, precum și de influența pedepsei asupra procesului de reeducare și asupra condițiilor de viață ale familiei condamnatului.

Colegiul constată că instanța de fond a respectat aceste exigențe.

La stabilirea pedepsei au fost avute în vedere recunoașterea integrală a vinovăției, examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, căința manifestată și situația familială a inculpatului, împrejurări care au determinat aplicarea reducerii limitelor de pedeapsă potrivit art. 80¹ alin. (1) Cod penal și stabilirea unei pedepse apropiate de minimul prevăzut de lege.

În același timp, instanța de fond a ținut seama și de elementele ce caracterizează negativ persoana inculpatului.

Din materialele cauzei, rezultă că acesta a fost anterior condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, beneficiind de suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal. Astfel, Statul i-a oferit deja posibilitatea de a demonstra că își poate corecta conduita fără executarea efectivă a pedepsei.

Cu toate acestea, inculpatul nu a valorificat această posibilitate, ci a săvârșit din nou două infracțiuni intenționate contra patrimoniului, în concurs, prin inducerea în eroare a aceleiași persoane vătămate și prin producerea unui prejudiciu patrimonial considerabil.

Aceste împrejurări demonstrează că suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată anterior nu și-a realizat scopul preventiv și educativ.

Colegiul reiterează că suspendarea condiționată prevăzută de art. 90 Cod penal nu constituie un drept al condamnatului, ci o măsură de individualizare a executării pedepsei, aplicabilă numai atunci când instanța formează convingerea că scopul pedepsei poate fi realizat fără executarea efectivă a acesteia.

Or, în cauza de față, această concluzie nu poate fi formulată.

Perseverența infracțională demonstrată de inculpat, faptul că noile infracțiuni au fost comise după ce acesta beneficiase deja de clemența instanței, caracterul repetat al acțiunilor frauduloase și lipsa unei schimbări reale de conduită relevă un grad sporit de pericolozitate socială a persoanei, incompatibil cu acordarea unei noi suspendări condiționate.

Împrejurările invocate de apărare – recunoașterea vinovăției, regretul exprimat și intenția de reparare a prejudiciului – au fost deja valorificate de instanța de fond la individualizarea cuantumului pedepsei și nu pot constitui, prin ele însele, argumente suficiente pentru concluzia că executarea efectivă a pedepsei nu mai este necesară.

În acest context, Colegiul apreciază că pedeapsa principală de un an și șase luni închisoare, stabilită prin aplicarea regulilor concursului de infracțiuni, este proporțională cu gravitatea faptelor, corespunde gradului de pericol social al inculpatului și este aptă să realizeze scopurile prevăzute de art. 61 Cod penal.

Aplicarea unei noi suspendări condiționate ar diminua efectul preventiv și educativ al sancțiunii penale și ar crea percepția unei toleranțe nejustificate față de conduita infracțională repetată, contrar principiilor individualizării judiciare a pedepsei.

În consecință, Colegiul nu identifică temeiuri de fapt sau de drept care să justifice aplicarea art. 90 Cod penal, motiv pentru care sentința urmează a fi menținută în partea referitoare la pedeapsa principală și modalitatea executării acesteia.

Sintetizând circumstanțele reliefate, suprapuse la textele de lege enunțate, Colegiul penal, ajunge la concluzia de a admite recursurile formulate împotriva

sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02 decembrie 2025, cu casarea parțială a sentinței menționate exclusiv în latura aplicării pedepsei complementare cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în sensul descris supra, iar în rest dispozițiile sentinței urmează a fi menținute fără modificări.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Se admit recursurile declarate de avocatul Nelea Grmailo, în interesele inculpatului Vladislav Scorohodov și de procurorul în Procuratura municipiului Bălți, Oficiul Principal, Oleg Reaboi, împotriva **sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02 decembrie 2025**, pronunțată în cauza penală privind învinuirea lui **Vladislav Scorohodov** în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1) și art. 190 alin. (1) Cod penal.

Se casează parțial sentința **Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02 decembrie 2025**, în partea referitoare la aplicarea pedepsei complementare, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, după cum urmează:

Se exclude din dispozitivul sentinței aplicarea în privința lui Vladislav Scorohodov a pedepsei complementare sub formă de privare de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 2 (doi) ani.

În rest, sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02 decembrie 2025 se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

**Președinte de complet,
Judecător:**

Judecător:

Judecător: